

Митрополит Амфилохије позвао на љубав, заједништво, узајамно послушање у породици и Цркви

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије позвао је данас све људе на заједништво, љубав, узајамно послушање и да све оно нашта су призвани испуњавају и у малој цркви – породици и у великој Цркви Христовој, да будуо часни чланови Једне свете саборне апостолске Цркве Божије.

Високопреосвећени Митрополит, који је на данашњи дан, 30. децембра, прије 28 година уведен у Трон црногорских митрополита, служио је данас са свештенством Свету службу Божију у манастиру Ћелија Пиперска код Подгорице.

Владика је у својој архипастирској бесједи казао да је свеукупна васиона повезана Богом као љубави и да нас ништа не може одвојити од те љубави коју је уградио у свеукупну творевину. Све што постоји око нас и у нама јесте

живи организам Његов, почевши од породице – мале цркве па до свеукупне васионе:

„Божанска љубав је она сила која обједињује све видљиве и невидљиве свјетове, обједињује и живе, и мртве. Божанска љубав, то је Христос као љубав који је глава Цркве Божије а Црква је Његово тијело. “

Истакао је да као што људски организам има своју главу, удове од којих сваки има своју функцију, и све је органски везано и не може једно без другог да постоји, тако је и Црква Христова живи организам гдје је Христос једна вјечна глава. Срце те Божије Цркве је Свети Дух животворни који је сишао на прву Цркву и од тада непрекидно силази на Цркву Божију:

„И ми смо сабрани силом Духа Божјег данас овдје око ове свете Божије службе, око Тијела и Крви Христа Бога нашега, онога Тијела које је рођено од Духа Светога и Пресвете Дјеве и које је Господ оставио са нама и међу нама. То Божанско тијело неће никада ишчезнути него ће увијек да сабира око себе и презива све људе и све земаљске народе у ту свету заједницу – Једну свету саборну апостолску Цркву Христову.“

У тој Цркви Господ све испуњава обједињује и свему даје снагу и силу и све чини живим организмом. И као што је мала црква породица живи организам:отац и мајка и дјеца, тако исто и Црква Христова има свога Оца небескога, главу Христа Господа, срце Духа Светога:

„То је оно што обједињује свакога човјека и чини Цркву Божију живом заједницом гдје свако има своју улогу, и сви су зависни, призвани да слушају једне друге. Господ и Његова љубав призивају нас на јединство, узајамно послушање и заједништво. Све што је у човјеку и око човјека има живоносни смисао и призвано је да служи и слуша једно друго. Тако бива у човјековом организму, породици, људској заједници, у Цркви Божијој, Једној светој саборној и апостолској. Поклонимо се Богу вјечној љубави, Христу Богу који је глава Цркве, будимо часни чланови тијела Његовог – Цркве Божије. Све нашта смо призвани испуњавајмо и у малој цркви (породици) и у великој Христовој Цркви – васионској заједници која је испуњена том Божанском љубављу“, поручио је у свом пастирском слову Митрополит Амфилохије.

На крају Литругије Митрополит је подсјетио на велике Божије угоднике које данас пролављамо: пророка Данила, тројицу отрока из пећи вавилонске, Св. Пајсија Београдскога, ђакон Авакума...

Говорећи о Преподобном мученику ђакону Авакуму, владика је казао да је

поред његовог страдања остала упамћена и реченица да „Нема боље вјере од хришћанске! Србин Христов радује се смрти“, којом је одговорио на молбу своје мајке да се привидно одрекне Христа како би му Турци поштједели живот. Подсјетио је и на страдања свештономученика нових црногорских, српских Јоаникија и са њиме пострадалих свештономученика. Међу њима је био и старешина Пиперске обитељи, свештеномучник Боривоје који је мученички окончао свој живот на крају Другог светског рата у Словенији гдје се налазе његове мошти заједно са других 70 свештеника побијених од обезбожене братске руке.

Митрополит је казао да се подсјећањем на њих подсјећамо на суштину Цркве Христове, а то је распеће Христово – Његов крст и Голгота која се продужује кроз вјекове до наших времена преко голготе, страдања и мучеништва светих Божијих угодника. Такође, данас прослављамо и Христово васкрсење, Његов живоносни гроб који је извор вјечнога и непролазнога живота.

„Из тога Његовог живоноснога гроба развио се и косовски гроб за кога је Ловћенски Тајновидац рекао да се наше царство закопало у једну гробницу. Али та гробница није гробница безнађа него наде јер из ње се јавља и сија вјечни непролазни живот који се родио. У Витлејемским јаслима, у смирењу родио се вјечни и непролазни живот, јединородни Син Божији, најљепши међу синовима људским који је Својим дјетињством, младошћу освештао дједињство и младост, учинио га вјечном категоријом живљења и вјечнога обнављања“, казао је на крају свог обраћања Високопреосвећени Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије.

Заједничарење у Ћелији Пиперској настављено је уз трпезу хришћанске љубави.

Весна Девих

Фото: Јован Радовић

Митрополије Црногорско-приморска

